

uddannelse, som vi alle sammen er enige om at der er brug for. Hr. Brian Mikkelsen var inde på flaskehalsene, og man må i høj grad sige, at her kunne vi afhjælpe flaskehalsproblemet, nemlig ved at uddanne lærere.

Jeg vil slutte her, idet jeg har konstateret, at der ikke er flertal for vores forslag. Men vi må altså have en nærmere præcisering af, hvad regeringen rent faktisk vil på dette punkt. Den præcisering må vi have under udvalgsarbejdet, og jeg tror også, at folk uden for huset her har brug for den.

Jeg vil slutte med et citat fra Det Fri Aktuelt. Da den lov, vi prøver at genoprette, blev vedtaget, var der en artikel af Paul Heide, der er rektor for Københavns Dag- og Aftenseminarium, og Jørgen Jensen, der er bestyrelsesformand samme sted. Den sluttede med følgende ord:

»Uforståeligt, at en socialdemokratisk ledet regering vil lægge ryg til et forslag, der rammer stræbsomme, modne mennesker, der afsætter 4 aftener om ugen 4 år af deres liv på at blive lærere i folkeskolen og voksenundervisningen. Det fattige Danmark i 1948 havde råd til at oprette aftenseminariet i København. Det rige Danmark i 1995 nedlægger det, og da i øvrigt også det nyoprettede i Århus, og det på et tidspunkt, hvor lærermangelen står for døren.«

Jeg synes, det er beklageligt, at regeringen ikke kan se, at selv om man vil lave mange ensartede ting, er der situationer, hvor man er nødt til at sige: Her laver vi en særlig ordning, uanset at vi gerne vil stramme op på nogle andre områder, for det er en god ordning.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Blot en enkelt bemærkning. Igen males der et billede af, at folk i beskæftigelse ikke kan få lov til at gå i uddannelse og ikke kan få lov til at fortsætte uddannelsen, hvis de skulle gå hen og blive ledige. Men det billede er jo ukorrekt. Man kan fortsætte sin uddannelse, men man skal fortsætte den på det samme grundlag og efter de samme principper, som gælder for alle andre i den samme uddannelse, og er det så urimeligt?

Vi har netop lagt vægt på, at SU-modtagere skulle have bedre muligheder for at have supplerende arbejdsindtægter ved siden af. Vi har også lagt vægt på, at vi har en uddannelses- orlovsordning, og hvis de, der er beskæftigede – og det er jo dem, vi snakker om – kommer i en ledighedssituation, kan de bruge deres uddannelsesorlov, hvis de opfylder kravene til at få

den, og niveauet er præcis det samme, som det ville have været, hvis de var på dagpenge.

Så igen: Lad være med at male de billeder og lad være med at komme med en beskrivelse af en situation, som ikke eksisterer i den virkelige verden! Så sort er den virkelige verden ikke. Den er faktisk ganske lys. Der er faktisk rigtig mange, der, som hr. Poul Nødgaard også sagde, har rigtig mange muligheder for at tage en uddannelse, fordi regeringen rent faktisk prioriterer uddannelse. Bare fordi vi har lavet en lille justering i en paragraf i forsikringsloven, skulle det hele nu brase sammen, men det gør det heldigvis ikke.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er til arbejdsministeren: Det er ikke mig, der maler billedet sort, men de mennesker, som fravælger uddannelse under de vilkår, synes i hvert fald, det er sort.

Og det, der er tilfældet, er jo, at hvis det drejer sig om en person, der er i arbejde og f.eks. tjener ca. 200.000 kr. om året og har ægtefælle og børn, er den pågældende person bange for i denne situation at blive arbejdsløs og dermed ikke kunne få økonomien til at hænge sammen, og det er måske ikke så overraskende, for den pågældende har jo forpligtet sig.

Det, vi taler om her, er jo personer, som for Københavns Dag & Aftenseminariums vedkommende – fik vi oplyst under behandlingen sidste år – har en gennemsnitsalder på 30 år; det er jo ikke unge mennesker, som normalt skal leve på SU.

Det er derfor, vi synes, der her bør være et åndehul for disse mennesker, og det mente man altså også i 1950'erne, 1960'erne, 1970'erne og 1980'erne, men åbenbart ikke i 1990'erne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det handler overhovedet ikke om at male tingene sort eller ikke sort. Det handler om politiske holdninger.

Enhedslisten og SF har den holdning, at hvis man har optjent retten til dagpenge og står til rådighed for arbejdsmarkedet, skal man have mulighed for at få dagpenge til en uddannelse, hvor man stadig væk kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og det mener regeringen og Socialdemokratiet ikke at man skal; de mener, at man så skal over i alle mulige andre ordninger, fordi det efter deres mening ellers vil være